

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок, 25 липня 1966

В АМЕРИЦІ

В КЛІВЛЕНДІ І В БРУКЛІНІ був спокій в неділю, хоч минулого тижня там були расові вуличні заворушення. В Клівленді 1,700 воїнів Крайової Гвардії почали відпочивати в неділю, бо в дільниці Гу населення поведилося спокійно. Командант Крайової Гвардії генерал майор Ервін С. Гостейлер заявив, що майже всі воїни є змоторизовані, і тому легко їх перекидати на ті місця, де їх потрібно. Спалені доми і позамікани крамниці свідчать про те, що в попередніх днях в цьому районі було неспокійно. Також і в частині Брукліну, що називається Східний Нью-Йорк, в неділю був спокій, хоч понад 1000 поліцейських і надалі патрулювали вулиці та дбали про те, щоб не повторилися заворушення з четверга і п'ятниці. В четвер тал вбито 11-річного негритянского хлопця, що загострило було ситуацію.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬСЯ ТРУДНОШІ при ухваленні закону про охорону громадянських прав, головню тієї його частини, що відноситься до винайму мешкань і продажу домів негритянского населенню. В політичних колах передбачають, що і республіканці і частина демократів будуть проти цього пункту законопроекту, тому важко буде знайти потрібну більшість. Поважне число конгресменів є проти мешканого закону, твердячи, що він порушує загарантовані права американців свобідно розпоряджатися своєю власністю. Представники негритянского населення займають в цій справі непримирливе становище.

СУДЯ ДІЯВНИЦЬКОГО СУДУ ЗДА Вільям О. Даллас дістав дозвіл виїхати у вересні ц. р. до комуністичного Китаю, який його запросив в гостину до себе. Це сталося внаслідок цього, що Державний Департамент злібералізував регулярні подорожі до комуністичних держав. Він поїде до Китаю з жінкою, з якою недавно одружився, і перебуватиме там цілий вересень.

ОСОБИСТІ ПРИБУТКИ АМЕРИКАНЦІВ в червні цього року становили \$576.4 бильона, розуміється в річному відношенні, яке достеменно цим способом, що прибутки з одного місяця множаться через 12. В перших шістьох місяцях ц. р. особисті прибутки виносили \$569 бильона в річному відношенні — на \$46.2 бильона більше, як в тому самому часі 1965-го року, збільшення прибутків свідчать про ріст економіки цієї країни.

ІНДЕКС ЦІН В ЧЕРВНІ Ц. Р. СТАНОВИВ 112.9 ВІДСОТКА, на 0.3 відсотка більше, як в травні ц. р. В перших шістьох місяцях ц. р. кошти прожитку збільшились на 1.7 відсотка, подібно, як в 1958 році. Впродовж 12-ох місяців, від липня 1965 до червня 1966 індекс цін збільшився на 2.5 відсотка. Що в роках 1957-1959 кошувало \$10, за це треба тепер заплатити \$11.29. Подорожчали в червні харчі, медична опіка і відсоток від моргеджів.

У СВІТІ

УРЯД З'ЄДНАНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ ВІДКИЗУВ РІШУЧЕ, як безпідставну, совєтську ноту з протестом проти "загрозиливих" Для совєтських торговельних кораблів дій американського летунства під час налету на Північний В'єтнам. Згідно з совєтською нотою, американські летунці, бомбардуючи пристань в Гайфонгу, мали скидати якісь "металеві об'єкти" поблизу трьох совєтських кораблів, залкочених під час налету в пристані Гайфонг. В американській ноті стверджено, що все це фальшиві обвинувачення і що совєтські кораблі самі виставили себе на небезпеку, постачаючи Північному В'єтнамові нафту і військовий вивід для боротьби з Південним В'єтнамом.

В СТОЛІЦІ ОБ'ЄДНАНОГО АРАБСЬКОГО РЕСПУБЛІКАНІ КАІРО відбулася військова парада з переглядом різних родів зброї, здебільша совєтського виробу — Джетів, ракет і танків. Головною метою цієї демонстрації була пересторога Ізраїлю й іншим "імперіалістичним залишкам", щоб вони не вважалися на будь-які "акти агресії" проти Єгипту й інших арабських держав.

В БРЮССЕЛІ ЗАКІНЧИЛАСЯ в неділю 24 липня ц. р. тридцятиденна конференція міністрів закордонних справ і рільництва шести європейських держав — членів Європейського Спільного Ринку. У висліді конференції досягнено порозуміння в справі цін на сільсько-господарські продукти і програми підтримки й субсидій для сільського господарства окремих країн. Переговори в цих справах тривали п'ять років. До Європейського Спільного Ринку належать: Франція, Італія, Німеччина, Бельгія, Голландія і Люксембург.

ПВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКИЙ УРЯД опублікував збірник документів з обвинуваченнями проти комуністичних партизанів в докопанні важких злочинів у відношенні до в'єтнамської секти Као Дай, яка нараховує в Південному В'єтнамі два мільйони визанців і не визнає ані Христа, ані Будди, ані Сун Ят-сена, — творця китайської республіки. Злочини в'єтконгу супроти цієї секти виявились в релігійних переслідуваннях, вбиванні священників цієї секти тощо.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ АНДРЕЙ ГРОМІКО прибув до Токіо для обговорення з представниками японського уряду актуальних міжнародних проблем. Це перші відвідини совєтського міністра закордонних справ у Японії. Під час свого перебування в Токіо Громіко відбуде конференції з японським міністром закордонних справ Етсусабуро Шіна і прем'єром Японії Ейсаку Сато.

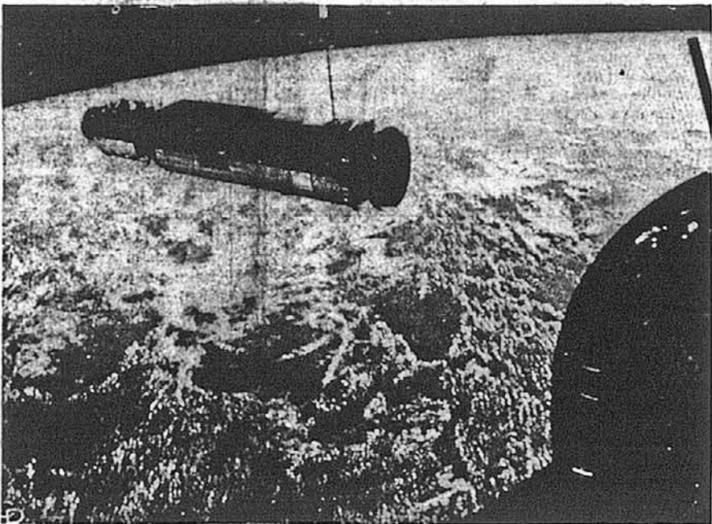
В Карнегі помер заслужений союзний діяч Йосиф Сус

Карнегі, Па. — 7 липня 1966 р. тут помер місцевий союзний діяч бл. п. Йосиф Сус. Народившись 15 серпня 1894 року в селі Тисова, перемиського повіту, він прибув до Америки перед першою світовою війною й скоро, бо вже в 1916 році, став членом УНСоюзу. В УНСоюзі він цинив не лише свою національну установу, але також засіб забезпечення своєї долі та майбутности своєї родини. З часом, коли він почав більше заробляти, він підніс своє забезпечення та подбав за життя за забезпечення членів своєї родини. Зразу Покійний вступив до 136 Відділу в Карнегі, а згодом в 1952 році, разом зі Степаном Сусом і Михайлом Кузенком, заснував 482 Відділ, членом і предсідником якого він залишався до смерті.

АСТРОНАВТИ ФОТОГРАФУВАЛИ ЗЕМЛЮ З ВИСОТИ 475-ОХ МИЛЬ

Кейп Кеннеді, Флорида.

Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація опублікувала в суботу 23-го липня ті світлинки Землі, які астронавти майор Майкел Коллінс і командор Джан В. Янг зробили з висоти 475-ох миль, і яких досі ще ніхто не міг зробити з такої висоти. Але як фотографії вони мали і неспіхи, бо одна камера не функціонувала, а інша вилетіла з руки майорові Коллінсові. Обидва астронавти в понеділок 25-го липня летять з Флориди до Гюстону в Техасі. Представник Крайової Аеронавтичної і Космічної агенції д-р Дж. Е. Моллер заявив після щасливого приземлення астронавтів, що вони з повним успіхом виконали свою місію, найголовнішою ціллю якої було об'єднати Джеміні 10 з ракетою Адженом, випущеною 20-го липня ц. р., і зустрітися з тєю, що крижляла докола Землі від березня ц. р., коли був випущений Джеміні 8. Об'єднання і зустріч з ракетами — це найголовніший рекорд астронавтів Янга і Коллінса. Дальший їхній рекорд — це те, що вони були на висоті 474-ох миль; дотеперіший рекорд висоти встановив був совєтський космонавт в березні 1965 року на "Восході". Майор Коллінс — це перший астронавт, який під час одного лету двічі виходив в космос із кабіни, і який зблизвся до кружляючого вже тіла в космосі та взяв з нього інструменти, які були в Джеміні 8. Були й незначні невдачі: одна камера випала з руки майора Коллінса і зникла в космосі, а інша розбилася. Астронавтам не вистачало пального, але вони дістали наказ виконувати заплановані дослідження аж до найдалших можливостей.

На зробленому астронавтом Джаном Янгом під час лету в орбіті навколо Землі фото показаний космічний корабель Джеміні 10, як він зближається до Аджени 10 перед їх об'єднанням. "Об'єднувальний" кінець Аджени є з правого боку.

Джеміні 10 почав приземлюватися о год. 4.31 по полудні в четвер 21-го липня, коли командор Янг над Південним Падфіком вистрелив відповідні ракети. Повітряний корабель був тоді на висоті 232-ох миль, та 48 миль вище від попередніх кабіни. Приземлювання тривало 36 минут, і під час нього Джеміні 10 летів понад Мехіко (Техас), Мехіканську затоку і Флориду. 10 минут після того, як Джеміні 10 впаав на воду, журиці були вже при ньому та відкрили лівий отвір, який виліз астронавти й сіли на гелікоптера, який вилетів із тіла завіз до гелікоптеростанції "Відділення", де їх очікувало віталь морська та оркестра. 30 минут після того, як Джеміні осів на воді, астронавти були вже готові на кораблі перейти перші лікарські оглядини.

Го Чі Мінг не передбачає суду над американськими полоненими

Нью-Йорк. — Президент бунал. Цей комітет мав би перевести суд над полоненими американськими летунцями, яких за американськими даними є 45. Та перший комуністичний суд комітету з п'ятниці не згадує про суд над полоненими американцями. У своїй відповіді американським репортерам Го Чі Мінг узалежнив мирне поладження війни у В'єтнамі від виведення американськими військ з В'єтнаму. Північно-в'єтнамський дипломат у Лосі висловився, що американські летунці будуть подані перед суд, але при цьому розслідування американських воєнних злочинів у В'єтнамі звернувся до закордонно з проханям вистити справу "американських воєнних злочинів" у В'єтнамі перед міжнародний трибунал.

Війська НАТО в Німеччині будуть зредуковані

Бонн. — Британські і канадські війська в Німеччині будуть зредуковані, а вся система американського командування військами НАТО буде змінена у висліді наради міністрів оборони країн НАТО, що почалася в Парижі. Це перша нарада міністрів оборони країн НАТО від часу виходу Франції з НАТО. На цю нараду прибув також секретар оборони ЗДА МекНамара. НАТО прийняло було американську систему оборони Німеччини, що вимагала великих військових залог на території Німеччини. З уваги на розбудову нуклеарної зброї, яка коштує агресію перемирити у світову війну, починає перемагати думка, що на території Німеччини досить невеликих військових залог. Після того, як Франція вивела свої війська з НАТО тепер і Британія, примушена економічною кризою, бажає зменшити свою військову залогу в Німеччині. Британський уряд заявив, що в найближчому майбутньому відтягне з Німеччини важливу частину британських військ. Також Канада зменшить своє летунство в Німеччині з восьми до шести авіагруп. ЗДА задумують сконцентрувати американську команду систему, щоб елімінувати головну квартиру Сьомої Армії.

Капітан Микола Кравців доповідав на Союзівці про Вест Пойнт

Союзівка, Кергонксон. — В неділю, 24-го липня, на цій оселі Українського Народного Союзу в Кетсільських горах, відбулася цікава доповідь про Вест Пойнт, одну із найславніших військових академій в світі. Доповідав колишній випускник цієї академії і тепер офіцер тактики і вишколу в ній, капітан Микола (Гоно) Кравців, що має за собою вже й сім років активної військової служби на європейському й азійському континентах, включно із участю у війні у В'єтнамі, за яку одержав високі відзначення. Своєю доповіддю капітан Кравців ілюстрував показом фільму з цієї академії. Після доповіді він відповідав ще на запитання численної публіки. Проголосив багатьох гостей попереднього четверга, 21-го липня, до Вест Пойнту до-

Капітан Микола Кравців

могла багатьом виробити собі певне і точне поняття про що високу американську військову академію.

Голова ПУН О. Штуль-Жданович приїхав на відвідини до Канади і ЗДА

Торонто, (УНПС) — Запрошений взяти участь у з'їздах ОДВУ в ЗДА і УНО в Канаді, Голова Проводу Українських Націоналістів, О. Штуль-Жданович, прибув 1-го липня на терен Канади, як гість Українського Національного Об'єднання і Братніх Організацій. Першим етапом подорожі був Монреаль, де п. Штуль-Жданович відбув зустріч з членством місцевої Філії УНО й поодинокими громадянами. Чергового тижня, прибувши до Торонто, він склав візити і сирархам Українських Церков: Владичі Архiepіскопові Михайлові та Владичі Кир Іздоріві Борєцькому. Голова відвідав також Крайову Екзекутиву УНО, Головну Управу УСГ і Торонтський Відділ тижневика "Новий Шлях". Пройздом через Оттаву, п. Штуль відвідав сенатора Павла Юанка та зустріся з деякими визначними українськими діячами в столиці Канади.

Олег Штуль-Жданович, Голова ПУН

13-го липня, Голова ПУН виїхав на захід. В Едмонтоні склав візит Владичі Архiepіскопові Андрєєві. Того дня був відсутній спиксир Кир Ніль Саварин, тому Голова відвідав тільки В-во "Українські Вісті" та зустрівся з Головою БУК д-р М. Снігуровичем. Відбув зустріч з поодинокими членами УНО.

14 - 17 липня Едмонтон гостив у себе понад 400 пластуців, що були тут відорозі на Пластову Зустріч у Скелєстях Горах. Голова ПУН відвідав пластову молодь під час її відпочинку в залі Філії УНО, та чергового дня

Американський фільм на совєтський лад про Іркутськ свідчить про українську недолю

Нью-Йорк (Ч.) — 20 липня ц. р. телевізійна станція НБС передала короткометражний фільм "Один день в Іркутську". Цей фільм створено у співпраці з "радянською" адміністрацією на місяць, і він нічим не відрізняється від таких же "радянських" фільмів. Усе в цьому фільмі подано приурочено, з відсімих моментів згадано тільки бюрократизм (згадано, а не показано) та труднощі з мешканцями. А люди всі роботять і мужжі, що працюють, не зважаючи на сувору сибірську зиму. Інтер'юер звернувся особливу увагу на тих, хто "допомагає будувати це місто", як сказано в рекламній нотатці в журналі "Тайм" з 22 липня ц. р. І от виявилось, що за винятком директора медичного дослідного центру Нікітіна, усі інші "будівники" це українці. Це насамперед зацікавлений інженер (машиніст) Іван Стрижак, про якого й сказано, що він народився на Україні. Далі лікарка-хірург Літасова, артистка мьського театру Тамара Панасюк, мислєвч Афанасєнко. Якщо про українське походження більшости тих людей свідчать

їхні прізвища, то лікарка Літасова виявила це двома українськими словами, що прокопипались у передачі звукозапису. Вона має дві малі донечки і, поділиши вечерю на стіл, вона сказала до них: "Діть вечеряти". І чоловік не згадав (хоч про Стрижакову жінку сказано, що вона працює бухгалтером), і це теж дещо нам каже. Взагалі з усього видно, що її життя не дуже веселе.

З фільму видно, що українці репрезентують найактивнішу й найінтелігентнішу частину мешканців міста. Але показ їхнього життя й роботи приправлено соусом російських мелодій та російських національних пісень в дусі т. зв. "страданий". Це свідчить про те, що їх трактують там як росіян, що вони живуть без української культури, "будуючи" колоніальну імперію, допомагаючи з примусу русифікувати місцеву національність — буртів, що їх також показано у фільмі.

А на Україні нові фабрики й міста, напр., "Город Янтарний" (м. Буришино), будуть москвини, та ще й роблять це під соусом "допомоги старшого брата".

Чотири європейські країни ввійшли до півфіналу світових першостей футболу

У чвертьфінальних змаганнях світових першостей футболу, які відбулися минулої суботи, 23-го липня в Англії, вийшли переможцями репрезентації чотирьох країн Європи, Англія перемогла 1:0 Аргентину, Німеччина — Уругвай 4:0, Португалія Північну Корею 5:3 і СССР — Мадяричину 2:1. Згідно з цими вислєдами вже в понеділок і вівторок відбудуться такі півфінальні зустрічі: СССР — Німеччина в понеділок у Ліверпулі та Англія — Португалія у вівторок у Лондоні. Переможці цих двох грі зустрінуться як фіналісти в кінцевих змаганнях за пер-

шість світу. Знаменним у всіх цих першостях світу футболу є те, що вже в четвертій фіналі відпали останні дружини з Південної Америки, а бувші першуні світу Бразилія та Італія навіть не здобули у своїх групових розграх права на участь у чвертьфіналах.

У Західній Німеччині розвиває вже 61-ий військовий літак типу "Старфайтер" під час експериментальних летів. Західно-німецьке летунство переверіє різні типи літаків власної і чужої продукції. У цьому останньому випадку летун височив із легкокладом, але його не віднашли: це сталося над Північним морем.

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid of the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For USA members monthly \$5.

Передплата: На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 85 центів місячно. За кожну зміну адреса платиться 10 центів. Чеків і money orders виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки і скорочувати надіслані матеріали. Незаовінені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задрезану коверку з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становичу редакції.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Фантастична дійсність

Від часу першої експлозії атомової бомби вже майже 20 років тому, навряд чи це більше характеризує фантастичну дійсність нашої доби, як експерименти, що їх провели в орбіті Землі астронавти "Джеміні 10" командор фльоти Джон В. Янг і майор авіації Майкел Коллінс упродовж перших чотирьох днів минулого тижня.

Насамперед "Джеміні 10" потрапили не тільки надзвичайно випушено на сто хвилин раніше безлюдну космічну кабіну "Аджена" і злучились з нею та разом з нею кружляли довкола Землі, але й використовували паливе цієї другої кабіни для дальшого маневрування в космосі. Ця проба відкрила насправду фантастичні можливості дальших дослідів і дальшого опанування космосу.

В такому самому відношенні ще більшу вагіть має це більш фантастичні можливості відкриває експеримент астронавтів в "Джеміні 10" із випущеною ще в березні цього року іншою "Адженою". Надзвичайні її в орбіті, астронавт Коллінс вийшов із своєї кабіни "Джеміні 10", помадрувавши, прив'язав до своєї кабіни довгою ланкою, у космічній порожнечі до "Аджені" і не тільки літнував її, але й забрав з неї скриньку із різними інструментами та разом з нею повернувся назд до своєї кабіни.

Ці експерименти фактично дають людині подібну владу в космосі, як вона має тепер на суші чи на морі на своїй планеті, на Землі. Як на суші подорожний може "пересідатись" з одного комунікаційного засобу на другий, чи як на морі моряк може перейти з одного корабля на другий, так тепер уже і в космосі астронавт може робити "пересад", може долучуватись до іншого космічного корабля і не тільки разом з ним продовжувати свою мандрівку, але й користуватись його паливом, користати з нього.

Усе це відкриває неймовірні, насправду фантастичні можливості. Це, наприклад, дає людині можливість встановити в космосі відповідні бази, своєрідні "почекальні". Далі, це дає людині можливість інспекції космосу. Людина матиме можливість "перехоплювати" всі випущені в космос предмети, матиме можливість перевіряти їх мирне чи воєнне призначення. В космосі можна буде "приміщувати" наукові лабораторії, які з черги можуть відкрити нові можливості, що їх сьогодні вже знає ще навіть людська фантазія.

Це тільки натяки на ту нову фантастичну дійсність, що її відкриває в космосі людський геній. Ясно, що ця дійсність, як і кожна інша, може бути використана, як на благо людини, так і на її загибелю. Така альтернатива більше ніж усе інше досі вимагає впорядкування справ на Землі. Опанування космосу безірно збільшує волю людини — і янже ж ця воля в космосі можлива та як вона виглядатиме, як на цій нашій Землі український та інші волелюбні народи, з тисячолітніми культурами та величезними моральними й матеріальними добробами, закуті в кайдани закланних сусідів-імперіалістів! У яку страшну загрозу можуть перетворитись досягнення в космосі, якщо ними зможуть доволі користуватись держави і системи та їх безвідповідальні вожді, що бажали б собі підкорити весь світ та які визнають засаду, що кожний засіб добрий, якщо він веде до досягнення їхніх злочинних цілей.

Америка своїми успіхами в космосі і, зокрема, тріумфальними успіхом "Джеміні 10" відкрила широку шлях до цієї фантастичної дійсності, про яку мово. То ж і вона в головній мірі відповідальна, щоб ця дійсність була світла та принесла благодать, а не руйну для людства. Становище Америки в В'єтнамі дає переконливий доказ, що вона свідомо цієї відповідальності.

ЛУКА ЛУЦЬ ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(38) „В повісті „Петрії й Довбушуків“ виступають особи з різних суцільних верств від найвищих до найнижчих, виступає і князь і священник, і економ, і міщанин, і селянин, багаті та бідніші, виступає також досить виразно обрисованих кілька типів жидів. Усе це було тоді новістю в галицько-українській письменстві і не перестало бути новиною й тепер... В повісті порушено і змальовано живими сценами такі суцільні явища, як ворожнечу між двома родинами, відносини українського попа до польського двора в 18-му віку, опришківство 18-го і розбійництво 19-го віків, монастирське життя і життя урядничої родини у Львові, проби вільнодумного руху між жидами і рабінською реакцією проти того руху, конокрадство та ярмарок у малім містечку, втечу в'язня та міщанський шлюб із нещасним випадком“ (ст. 249).

Франко признається, що його самого 36 років після написання свого твору „здивувала різnorodність, а навіть можна сказати пестрота її змісту, множество введених у ній осіб, різnorodність описів, із яких деякі, пр. опис гошівського монастиря, вже тоді полягали на автопсії“ (там же).

Мих. Калитиний ЗИЗОМ ПО З'ІЗДАХ Загальні зауваження

Саме тепер у Совєтському Союзі, а зокрема в Україні, можна сказати, начеб не доживають, бо швидко темпами одні проробляють, другі опрацюють, треті засвоюють, четверті авчвають „історичні“ матеріали недавню минулих з'їздів. Одними словом, „партучоба“ жене в уся Українську. Зиймакти не можна, бо чий швидше мільйонів маси примусових будівничих соціалізму озброяться найновішою марксистсько-ленінською теорією, шойно виробуваною на з'їздах, тим швидше й краще будуть виконані завдання у промисловості, транспорті, сільському господарстві, яуці, культурі, літературі, мистецтві, футболі, тим швидше пде зміцнення рядів партії в середині СССР, привереження єдності комуністичного руху і розповсюдження комунізму в усьому світі...

Сьогодні все залежить від розуміння найширшими колами населення червоної імперії справжньої „генеральної лінії“ партії, а не якоїсь там ревізіоністсько-волюнтаристично-суб'єктивістичної Хрущова, чи культ-особової Сталіна. Пріють сенсатри парткомів, пропагандисти-агітатори, а разом з ними пріють і звичайні люди, яких по роботі завляють ще на дві години до загального приміщення, де ім читають матеріали минулих з'їздів. Хтось один чтив, а партійний нагляд час-від-часу перериває.

— Зрозуміло? — А вже ж, — чується відповідь.

— Гаразд, пішли далі. Такі перерви робляться спеціально для того, щоб зганяти сон з очей слухачів, щоб приводити їх до того, щоб бн мовити, не даючи їм опуститися в нірвану... А воно так зовсім не легке, оже читання - вивчення. Ось в автора цих рядків під рукою лише частина з'їздивських добробів, отих, що ними редакція „Вісті з України“ постачає сліве кожного „українського буржуазного націоналіста“ за кордоном. Маю в скороченому викладі доповіді на ХХІІІ-му з'їзді КПУ П. Ю. Шелеста і В. В. Шербицького; доповіді на ХХІІ-му з'їзді КПСС Л. І. Брежнєва і О. М. Косигіна та виступи на тому ж з'їзді тих же П. Шелеста і В. Шербицького. Звичайно, на з'їздах говорено куди більше, але цур йому, досить того, що лежить у мене.

Те все читати отак собі, як книжку чи газету „гнилого Западу“ — не дається. Обов'язково треба брати до рук олівця, чимало паперу, означати різні місця в самих матеріалах, а окремо вписувати свої зауваження і міркування. Інаше губиться зміст прочитаного, втрачається пов'язаність між собою окремих уступів і доповіді, а однак оминути її годі, без її виконання взагалі нема сенсу читати з'їздивські матеріали. До речі, при їй, при такій роботі, можна видати й децю цікавого, прав-

дивого, що промовцями старанно закручувалося, заверчувалося, завивалося в папірці. Ясна річ, слухачі „партучоби“ не вдаються до подібних методів „проробки“, бо від того можна потрапити на заслання або до лікарні божевільних. Вони діють простіше — носять по мішечках брошури з'їздів. Коли їх хтось з „нерівних товаришів“ запитає, як вони розуміють ту чи іншу справу, вони витягнуть певну брошуру, знаходять в ній відповідне місце, яке й відчитують від дошки до дошки. І сіно ціле і корови світі.

Ми ж собі, набравшись терпцю та витривалості, можемо дозволити проглядати матеріали і на основі того прийти до належних висновків.

Перш за все, кожна з'їздивська доповідь чи промова неймовірно велеречна, розтягнута й розводнена до відомої та стільки ж напугана, затуманена. Промовці за зливою, за морем слів явно намагались заховатися самі, приховати свої справжні думки, приховати ревізійно-радянську дійсність. Ледве не кожному їхньому реченню бракує чіткості, ясності, карбованої виразності. Це робиться для того, щоб у майбутньому можна легко, залежно від конкретних потреб, на всякий попіл з'ясувати та коментувати їхні з'їздивські виступи. Тому, приблизно кожних 300-400 рядків з їхніх виступів, ядрукованих у газетах, можна вільно убити в 20 рядків і текст від цього тільки покращається.

Кидастся в очі надмір чисел, часто зовсім зайво наведених. Числові показники здебільшого завалені в одну купу, подані без докладніших пояснень, непроаналізовані. Такі „таблиці“ викликають у читача чи слухача саму ятому, нічого перед ним не ілюструють, нічим його не зацікавлюють, не дають йому поштовою дошукуватися правди, справжнього стану речей у тій чи іншій галузі.

Нарешті, структурально доповіді й промови найменше побудовані мало не хаотично — до одної й тої ж справи повертається кілька разів у різних місцях, перемищуючи її з справами іншими. Розбиття цілості на дрібніші частини, а потім розкидання їх між частинами інших справ та питаль, ширше відкриває двері для демогогії, плутанини, розвіявляючи увагу читача чи слухача, дає змогу останнього „водити за ніс“.

Ураховуючи „стиль“ з'їздивських доповідей та промов, ми відповідно й підійшли до їхньої „проробки“, хоч це вимагало чимало часу та зусиль. Тепер тут поділімося нашими поміченнями.

Харківський квас на ХХІІІ-му з'їзді КПСС Відповідний квас, вилитий на відповідний метал, дає відповідну реакцію. Щось

подібає сталося на ХХІІІ-му з'їзді КПСС. Ось два уступи з доповіді Брежнєва: „Центральний Комітет останнім часом перевіряє роботу ряду партійних організацій і встановив, що в деяких з них знижувались вимоги до вступаючих у КПСС. Окремі партійні комітети орієнтували партійні організації на форсування прийому, в результаті маля місце факта, коли в партію попадали не підготовлені, не зрілі люди. Тепер це стаціонально виправляється.“

Піклування про чистоту партійних рядів, про те, щоб кожний комуніст гідно носив і виправдував високе звання члена лєнінської партії, повинно бути законом життя партії, всіх її організацій. В. І. Ленін говорив — нраде, щоб десять працюючих не називали себе членами партії, ніж щоб один базикаючий мав право і можливість бути членом партії!

Співзвучно до брежнєвського висловлювання місце знаходимо і в промові Шелеста на тому ж з'їзді: „Центральний Комітет КПСС постійно дбає про чистоту партійних рядів. Рішення ЦК про роботу Харківської партійної організації було великою допомогою Комуністичній партії України в поліпшенні роботи по добору в ряди партії, підвищенню ідеологічно-теоретичного рівня комуністів та їх авангардної ролі на виробничстві“.

Безпосередні співставлення двох повних цитат з вишті проглядано дає змогу побачити суть справи. В Харківській області прийняли до партії більше осіб, ніж передбачено для неї московськими „планами“. То нічого не значить, що Харків давній індустріальний центр, з багатьма „потомственими“ робітниками, а комуністична партія називає себе „робітничою“, „авангардом пролетаріату“. Назва бо існує лише для пропаганди, для вівіскі, а насправді члени комуністичної партії є управлівеюванями в державі, панівною верствою, кіською чкастою. До неї не приймають тих, хто тільки хоче стати комуністом, а старанно добирють склад членства і то у відповідній пропорції до населення, бо всім не можна панувати, всі не можуть командувати, більшість мусять залучатися в підпорядкування меншості, більшість мусять бути виконавчою, а не наказовою. Тому, згідно з Леніном, хай „десять працюючих не називають себе членами партії“. Подруге, і щодо кількості і щодо питомої ваги, Харків членством партії не може вийти понад Москву та Ленінград, не може навіть стремити до цього. Значення Харкова визначається четвертим місцем у Совєтському Союзі (Києва — третім) і з цього місця вгору йому мосновський провід не дасть змоги рушити, що й поназалося з фактом прийому до партії.

На приклад Харкова Брежнєв остеріг усіх її організацій, фактично заборонив їм провадити масові при-

спільне життя“ не міг би так писати про міщанське (буржуазне) життя“, як це зробив в 1912-му році І. Франко в післяслові до своєї молодечої повісті.

Сам Франко згадував про ті всі нові прикмети, які мала його перша повість. Її композиційним стрижнем с ненависть двох родів: Петрів і Довбушуків, яка триває впродовж трьох поколінь. Повість сягає до 1773-го року, і її основна дія починається 1858-го року в районі підкарпатського села Перегіньська. Родина Петрівів виводиться від діда, що був опришком у славному Олексі Довбуша ще за польської влади, перед прилученням Галичини до Австрії. Родина Довбушуків — це нащадки Довбуша, який мав залишити величезні скарби, про які знає Петрій, який ними опікується і які хочуть здобути Довбушуків, що їх вони могли б прощити, бо вони ледачі люди, які не люблять працювати. Про це в повісті розказує в Гошівському монастирі сам Олекса Довбуш, який повних 80 літ „дивився на горе і бідноту українського народу“, і який вирішив допомогти цьому народові.

„Мої скарби, ті гроші, криваві гроші, котрі колись мають послужити задля великої справи піднесення нашого народу, ті скарби й цілу справу я склав на Петрія і його рід, бо я бачив, що мої потомки задля вродженої їм іждивки, самолюбства, марнотратності й лінивства невідібно перейнялися ніякою вищою гадкою...“

І старець упав на коліна й молився голосно, дов-

го, гаряче, молився за прощення своїх гріхів, за добро своєї родини, за добро свого народу“ (ст. 63).

Нашацок Петрія — патриот. Ідучи прекрасними горами, він думає: „Боже мій, що за чудовий край, що за широкий, що за багатий край! О той край, — який ширий, який добродушний... Мій батько показав мені й цілому народові велику мету. Я її спочатку не розумів, але вона ясна перед моєю душею“ (13).

„Петрії й Довбушуків“ композиційно надто розтягнені, і то не тільки часом, але й тематично. Сам автор, редагуючи цю повість для В. Сімовича, мусів „вникнути багато зайвих описів, ситуацій, покликів до читачів, ліричних уступів, авторських рефлексій та моралізацій... бо відскоки від простого та природного ходу оповідань були тоді в моді в галицько-українській письменстві, а децю додалося під впливом гімназійальної лектури“ (248).

1 000-РІЧЧЯ ХРИСТІАНСТВА В ПОЛЬЩІ Й УКРАЇНІ

Польські країові й еміграційні газети широко розляють велику пропаганду не так релігійно-церковною, а більше політичного характеру. При згадках про заведення християнства у Польщу, всі польські газети видляють, що Польща, прийнявши перед 1000 роками християнську віру, — почала поширювати оте християнство на Сході Європи... Як поляки „ширили християнство“ на Сході Європи, зокрема на Україні вже у нашій часи, найкраще свідчать поруїновані українські церкви на Лемківщині, Сянчичині та Холмищині. На Лемківщині польські „християни“ поруїнували сотки українських церков під час і після насильного виселення українського населення з Карпат на по-німецькі землі. Отже зараз по закінченні другої світової війни; на Холмищині поляки знищили десятки українських православних церков перед початком тієї війни.

Ми, українці, добре знаємо, як виглядало оце польське „ширення християнства“ на Сході Європи, отже на Україні, про що тепер так голосно говорять поляки, але нічого або мало що знає про це світ, тобто всі інші народи. Щоб цюому світові вяснити, як насправді виглядало оце „ширення християнства“ поляками на Сході Європи, нам треба видати в англійській мові знамениту книжку „На руїнах далеких“ М. Верховинця, видану перед кількома роками у ЗДА, в якій мова про нищення українських церков поляками на Лемківщині і Надсянні після другої світової війни. В цій книжці також розказано в одному розділі про бурення українських православних церков поляками на Холмищині напередодні війни. Ця книжка сперта на документах, що були зібрані й опубліковані самими поляками у Польщі. Цю книжку треба видати в англійській мові і розіслати в першій мірі усім церковним достойникам і спикомам усіх церков у вільному світі, а далі всім великим бібліотекам у всіх вільних державах, хай вона свідчить, як насправді виглядало оте „ширення християнства“ на Сході Європи...

Думаємо, що і виданням книжки М. Верховинця „На руїнах далеких“ повинна зайнятися Організація Оборони Лемківщини. Лемківщина найбільше з усіх українських земель потерпіла від поляків у другій світовій війні, тому ця організація, у якій гуртуються українські виходці з Карпат, повинна її видати і поширити. Це буде покищо моральною відплатою Польщі за те велике знищення, яке поляки чинили лемкам і їх прекрасній зеленій вужчій батьківщині — Лемківщині.

Замість видавати кожного року календарі, які мають проминальну вагіть, головна управа Організації Оборони Лемківщини краще зробить, коли за ці гроші надасть англійською мовою цю важливу і актуальну книжку про руйну українських церков на Лемківщині, Надсянні і Холмищині.

Головна управа Організації Оборони Лемківщини повинна зразу ваятися за підготовку цього видання, щоб книжка ще до кінця цього року появлялася друком і пішла у світ голосити правду про те, як то поляки, під плацдармом „ширення християнства“, нищили у давніні і далі нищать християнство на Україні.

Ю. КОЛОМИЄЦЬ

Про молодого скрипальця зі Львова

„Молодий скрипальця зі Львова Володимир Криса“ („Свобода“, к. 123 з 6 лютого 1968), певно за совєтськими часописами — подано зовсім неправильно. Соломея Крушельницька була тільки раз замужня за італійцем (прізвища вже догу не пам'ятаю) і зовсім не мала дітей. Отже Мирослав Скорин не може бути її внуком. Хіба якось із бічних ліній родинних рахуючи, але який же він тоді внук пок. нашої співачки? Я мав багатьо нагод зустрічатися з С. Крушельницькою, вона заходила до нас у гості. Оповідала мені багато про своє життя в Італії, про Італію, про славного Маркони, який бував у неї, а вона у нього. За Польщі приїхала до Львова, мешкала при вул. Крашевського коло Сзубського городу в кам'язині, яку давно купила для своєї рідної сестри, замужньої Бандрицької. Тяжко було їй ходити, вже мусіла підтримуватися мильцею з гумовим закінченням, бо зламала руку, впавши на леду. У Львові заскочило С. Крушельницьку „воз'єднання“ в 1939 році. Як італійська громадянка пішла до італійського консуляту, щоб дістати візу на вїзд із „раю“ до Італії. Ко не су л'усяхнувся добродушно, сказав, що зовсім зайво старатися про візу, бо й так буде зміна, себто друге „визволення“.

Тепер май вістку, що зроблено бюст „Соломеї Крушельницької, але де буде вїстостати, ще не відомо. Можливо, що на сквері коло Музичного Інституту при колишній вул. Сапїги та Сиккутської у Львові.

ПОБАЖАННЯ ДО „СВОБОДИ“

...При цій нагоді висловлюю свої побажання, щоб „Свобода“ запровадила правничий відділ, актуальний для „Медикер“, поміщувала дописи, хоч і критичні проти „Свободи“ (кратка — наука здоров'я), як рівно між „розбрату“ вміж одним українським народом, хоч і різніми народами, і різноміряними, і різноміряними. Не всі передплатники з одного напрямку і думок, належить служити і одним і другим, щоб „Свободою“ шанували й з охотою, без огірчення, читали.

Досить вже вихвалювати Ірархів, як „ваших“ так і „наших“...

Василь Чайниківі Міннеаполіс, Мінн.

РАПТОВЕ

Кажуть весна наложилась на себе руки. З-під нашчотого жаром сонця дмухнула потом наточений вітер. Розкрилися палітурки зделаної книги закоханих днів у раптове літо. З тяжкими лядами очей, білі тіла нахидили пелти на теплі руки кучерявого сонця. Неваміло, кидались люди, де падали зорі солоним криком у землі і короткого літа.

Ю. КОЛОМИЄЦЬ

ВІСТІ З ТОРОНТО

КУРС ПРОВІДНИЦТВА

При кінці червня ц.р. Інститут Св. Володимира в Торонті влаштував для Сумської молоді чотироденний курс провідництва. Курсом проводив Степан Давидович, директор навчання й освіти для державних службовців у провінції Онтаріо. У викладах допомагали: Лідія Давидович і Беті Венгенгайм. У курсах брало участь 30 студентів із осередків Торонто-онтоарської округи і Монреалю. Поза викладами студенти вислухали декілька доповідей: д-р П. Смильський — Історія Українських Інститутів в Канаді, д-р П. Охитва — Структура й Історія Союзу Українців Самостійників, о. прот. Ю. Ференсія — Історія Української Православної Церкви, а пані А. Фігуе висвітлювала образки із своєї подорожі по Україні.

ДІМ ДІЯ СТАРШИХ

В Торонті існує вже від кількох років дім для старших пансіонів ім. Івана Франка, який під сучасну пору над відповідну і рідну опіку над поважним числом наших старших громадян. Вудінок положений у прекрасній околиці Гай Парку, добре устаткований, приватний і чистий та знаменитий у харчуванні. Старші пенсіонери складають свої пенсії, з яких ще одержують дещо і на свої особисті видатки. Вправді, частину коштів вплачує провінційний уряд. Атмосфера в пансіоні українська. Душею пансіону є активна громадянка пані Евгения Пастернак, яка докладає всіх зусиль, щоб його розбудувати і поставити ще краще. Членом пансіонату може бути кожний хто вступити в члени, вплачуючи членську вкладку у висоті дол 5. Масовим вступом в члени зможемо допомогти в його розбудові, чим причинимось до великого і гуманного діла.

ХОР „ПРОМЕТЕЙ“

Чоловічий Хор „Прометей“ під диригентурою мгр. В. Кардана приготувався до виїзду до ЗДА, де у своєму турне вперше виступить з концертом 8-го жовтня ц.р. у Філадельфії, 9-го жовтня ц.р. у Нью Йорку. Треба відмітити, що хор робить великий поступ під кожним оглядом та стає одною з найкращих місцевих одиниць в Америці, що стверджували

НОВИЙ ВІДЛІД УНС В СКАРБОРО

5-го липня ц.р. у вечірніх годинах у приміщенні парохіального Дому на Скарборо відбулися перші засідання загальної збори відліду УНС. Зборами провела президія в складі: В. Дінок — голова, В. Куций — секретар. Збори вітала в несприятливій перешкодженої о. В. Жолкевича, постійна організа-

КОМІТЕТ БУДОВИ ЦЕРКВИ СВ. ВОЛОДИМИРА В ГЛЕН СПЕЙ, Н.І. повідомляє, що в неділю, 31-го липня 1966 р. о год. 10:30 в Глен Спей, Н.І. відбудеться ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ ТА ФУНДАМЕНТІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВ. ВОЛОДИМИРА. Амбу посвячення вершуть: Впреп. о. протоігумен Микола Когут, ЧСВВ, та Впреп. о. ігумен Йосафат Кузьмак, ЧСВВ. По посвяченні відбудеться ПРАЗНИК НА ЦЕ СВЯТО ТА ПРАЗНИК КОМІТЕТУ БУДОВИ ЦЕРКВИ ЗАПРОШУЄ ВСІХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ТА ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО.

На загальне домагання 19-ти ДЕННА ПОДОРОЖ ДЖЕТОМ НА УКРАЇНУ Наш третій груповий від'їзд цього літа. \$850.00 з Нью Йорку. ТУРА Ч. 1966/3 ВАРШАВА — ЛЬВІВ — ТЕРНОПІЛЬ — КИЇВ — КАНІВ — ВІДЕНЬ. Все включене: переїзд, харчування, готелі, звиджування. Великий процент наших туристів дістає дозвіл на відвідини своїх родин під час тури. ДОСВІДЧЕНІ ПРОВІДНИКИ ПРОВАДЯТЬ УСІ ТУРИ. ВІРА КОВБАСНИК-ШУМЕНКО АНТІН ШУМЕНКО KOWBASNIUK TRAVEL AGENCY (ESTABLISHED 1920) 286 East 10th Street New York, N. Y. 10009 Тел.: ALgonquin 4-8779; 4-8717 (Area Code 212)

Акрон, Огайо ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ В СУБОТНІЙ ПАРОХІЯЛЬНІЙ ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Святочне закінчення шк. року в суботній парохіальній школі українознавства при церкві Сошествія св. Духа в Акрон, Огайо, відбулося в неділю, дня 12 червня ц.р.

Програму свята започатковано о год. 5:30 по пол. благодарственным Молебнем до Серця Ісусового, що його відправив Веч. о. Т. Дурбак. В молебні взяли участь шкільні діти, учители, батьки й інші парохіяни. Співали всі праявні під проводом дяка Т. Варана. По молебні зроблено на тлі церкви спільне фото шкільних дітей разом з учителями.

Потім всі зішля до церк. попередні виступи у різних місцях Канади і ЗДА.

ГРАТУЛОСМЮ

В оттавському університеті на Славистичному відділі, який очолює проф. д-р К. Біда, ступень магістра здобули трое торонтоців: Ярослав Зорич, Василь Кузів, та Б. Медвідський. Оттавський і Монреальський Університети при Славистичних відділах мають курси української літератури і дають змогу українським студентам вивчати не тільки слов'янську, але й українську літературу. Ряд студентів із Торонта готуються оборонити працю на ступень докторів. Науковими досягненнями наша громада радіє, і новим науковцям широ гра-тулює.

ЩЕ ОДНА ПЕРЕМОГА

Футболісти „України“ — перемогли 5-го липня ц.р. футбольну команду „Хорватія“ вислідом 4-1 в користь України, а рівночасно із тим „Україна“ вийшла на перше місце Ігор Національної Футбольної Ліги.

ЗАСЛУЖЕНИЙ УСПІХ

Галерея „Ми і Світ“ у Торонті здобула заслужений успіх і признання організованою виставкою присвяченою українському орнаментові у вишивці, не тільки серед українців відвідувачів, але теж і в чужинці. Англомовні газети Торонта, а „Глоб енд Мейл“ зокрема з дня 14 червня ц.р. помістили чотири репродукції з експонатів виставки, присвячуючи їм половину сторінки з точними інформаціями про кожен експонат.

В. Дінок

Elmhurst College

Дуже мало наших людей знають про існування Елмгерст Коледжу, хоча він є всього 16 миль від центру Шикаго.

Я особисто чув про цей Коледж давно, але ніколи не мав нагоди побачити. Та ось взимку цього року я і один з моїх колег випадково попали туди на запрошення одного з професорів.

Вже сам вигляд міста Елмгерст (45.000 населення) справив на нас велике враження. Падає м'яткий сніг, і будинки, високі старі дерева навкруги, і парк — все мало казковий вигляд. Забулося на мить гамірне Шикаго, і нам здавалося, що ми десь в Австрії або в Баварії.

Після розмови та оглядування деяких будинків нас запросили на вечерю, яку Коледж влаштував для студентів, професорів, службовців та їхніх гостей кожного місяця і додатково перед всіма великими святами. Кожен з вищезгаданих може привести з собою одну або дві особи. Студенти, які мешкають при Коледжі за таку вечерю не платять нічого окремо. Всі інші платять 1,25 дол. від особи.

Після вечері відбувся в театрі Коледжу концерт професійних мистців, який нам також подобався.

Пам'ятаючи люб'язне запрошення декана, я відвідав Коледж ще два рази і зібрав при ньому такі цікаві інформації:

Коледж заснований в 1867 році як Духовна Семінарія. В 1871 році став вищою школою і почав зватися Елмгерст Коледж. Хоча він належить до протестантських церковних закладів, викладають і вчать в ньому люди різних віровізань і різного походження.

До Коледжу належать тепер 11 великих та декілька малих будинків. Кінчають будувати дванадцятий великий будинок і в травні починають будувати ще один (додатковий помешкання для студентів), бо Коледж сподівається збільшення числа студентів. Шко Коледж росте і шириться, видно це з того, що з 1964 року тут відкрили дві нові катедри та прийняли декілька нових професорів і викладачів.

Професорів вибирають не тільки на основі їх знання і досвіду, але і на основі високих моральних засад. Велику роль в розбудові і модернізації цього славного Коледжу грають новий президент, д-р Д. Клекнер та його права рука, новий декан д-р Р. Кларк.

Коледж має 23 катедри. Серед них — консерваторія і три катедри чужих мов: еспанської, французької та німецької — зі слов'янським підвідділом майже всі катедри дають літні курси.

В Коледжі навчається 2.550 студентів. З них 1.337 вчать на вечірніх курсах. Також вчать тут 18 студентів з 14 різних країн світу.

Великий відсоток студентів — це діти середньої та вищої клас американського суспільства. Поведінка дуже добра, атмосфера родинна. Викладачі знають добре кожного свого студента, а студент має змогу, коли тільки відчуває на це потребу, побачити своїх професорів, деканів, або навіть і президента.

Платня за навчання за учбовий рік — 1.165 дол.

Іна і „Маті“. Милою несподіванкою для всіх були введені гагілки до пісень: „Ходить жучок“ і „Яглі, яглічка“, під проводом проф. У. Білєцької. По мистецькій частині учительки роздали дітям шкільні свідчення. Голова Батьківського Комітету п. Володимир Галамай, у своєму кінцевому слові, згадав про великі старання о. пароха Т. Дурбака, щоб школа стояла на відповідному поземі і, щоб як найбільше дітей з науки скористало. В імені Комітету, подякував о. Парохів й Учителям за навчання дітей, Закликом, щоб в наступному шкільному році, батьки й всі парохіяни, у власному інтересі, виявили більше за інтересування школою і, щоб була більша співпраця батьків з учителями, п. Галамай закінчив програму цього гарного шкільного свята.

Л. В.

Дві малярські виставки в Шикаго

Недавно закінчилися у Шикаго друга виставка українських відомих малярів, що її влаштувало Українське Лікарське Товариство Північної Америки, а зокрема за старанням д-ра В. Трухлого. Перша — відбулась підчас з'їзду лікарів в дні 29-31 травня 1966, у люксовому готелі „Ріск Конгрес“ при вул. Мичіген у Шикаго, — друга, що тривала два тижні, відбулась у пресвітеріанській картинній галерії, при вул. Гер-

рсон теж у Шикаго. Вона притягнула увагу й зацікавлення численних чужоземських глядачів і пройшла з успіхом. У виставках взяли участь: В. Доманік (Нью Йорк), М. Гарасовська — Дачинин (Шикаго), Я. Гніздовський (Нью Йорк), Л. Гуцалюк (Нью Йорк), А. Коломисць (Шикаго), В. та К. Кричевські (Каліфорнія), Е. Крюків (Аргентина), М. Неділко (Нью Йорк) та М. Мороз (Нью Йорк).

чові продукти вагонами з великою знижкою, яку отримують усі учбові заклади Америки.

Важкою пізнати дещо з найвищої джерела, я прикинувся новим, необізнаним студентом і познайомився з деякими студентами з Шикаго та передмість. На моє питання — чому вони їздять сюди щодня, а не вчатьесь десь ближче, всі вони давали майже однакові відповіді:

- 1. Тут, в Коледжі немає такого тиску, що відчувається тепер по багатьох вищих школах країни.
- 2. Добре викладання. Достає тісний контакт студентів з викладачами.
- 3. Стипендії.
- 4. Смичний, різноманітний і дуже дешевий харч.
- 5. Краса природи, свіже повітря, здорові умови для навчання (великі класи з великими вікнами, в спеку багата тіні, парк, прекрасні умови для різних спортивних). Головна річ що приваблює сюди, це атмосфера, бо всі намагаються тут співпрацювати і жити як одна родина, а на цьому зеленому, спокійному острові забувається, що існує ворожнеча між націями, релігіями та окремими людьми. Мотло школа — будьмо добримі один до одного і тримаймося всі разом — перетворимося тут в життя.

П. Радич

Увага! Священнослужителі і Вірні! Увага! Видавництво УАПЦ в США „Православний Українець“ випустило першим друкованим виданням „ПРОПОВІДІ НА АПОСТОЛЬСЬКІ ПОСЛАННЯ“ МИТРОПОЛИТА ВАСИЛЯ ЛІПКІВСЬКОГО. Понад 200 стор.; добрий папір, обкладинка М. Дмитренка. Ціна з пересилкою \$5.00 — на групові замовлення знижка. Набувати в парафіях УАПЦ або замовляти у Видавництві: ORTHODOX UKRAINIAN 2710 W. Iowa Street Chicago, Ill. 60622

Лікарська ординація Д-ра Олєкси Лятишевського 144 Іст 7-ма вулиця, Нью Йорк БУДЕ ЗАКРИТА ПІД ЧАС ВАКАЦІЙ від 30-го липня до 22-го серпня, 1966

ВІСНИК, 26-го ЛІПНЯ 1966 р. Год. 8-ма веч. ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ Voivodina — Грецько-Нові Сад — Американський Чемпіон Югославії С. Клоб, Нью Йорк на гринці Eintracht Oval 20th Avenue and 9th Street, Astoria, N.Y.

У ВИДАВНИЦТВІ „СВОБОДА“ ПО'ЯВИЛАСЯ ПОВІСТЬ ДЛЯ МОЛОДИ НАГОРОДЖЕНА ПЕРШОЮ ПРІЗІСІЮ НА ЛІТЕРАТУРНОМУ КОНКУРСІ СФЖУ В Р. 1961 СОФІ ПАРФАНОВИЧ ТАКИЙ ВІН БУВ... (ІСТОРІЯ ОДНОГО ПСА) Острів 178. Ціна \$5.00 з м'якш оправа. Це не оповідання про подвиги життя пса чи, як хтось думає, психологія господаря. Тут пса і люди тісно пов'язані і разом творять історію наших днів з відносно додого-долого людий і вірного їх товариша пса з усіми трігетичними, веселими діями аж до епіграфів за океан включно. Авторка написала повість легким стилем та гарним й зрозумілим мовою, щоб дати до руй нашій мові й книжці, з якої вона дописувала про історію батьків.

У В-ВІ „СВОБОДА“ ПО'ЯВИЛАСЯ ДРУКОМ НОВА КНИЖКА ГУМОРИСТИЧНИХ НАРИСІВ! Минола Понеділон СМІШНІ СЛЪЗИНИ Обгортка і Ілюстрації Е. КОЗАКА Стр.: 178, м'яка оправа \$5.50, тверда оправа \$6.00 Замовлення і належність (чек або М. О.) слати: SVOBODA P. O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

